

Reformationsbibeln

Habackuk

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
2 mars 2020*

Habackuk

1 Kapitlet

Juda hemsöks av kaldeerna.

Detta är den profetia*, som profeten Habackuk såg.

*KJV: bördan.

2. Hur länge, HERRE, ska jag ropa utan att du lyssnar, ropa högt till dig över våldet utan att du griper in?

3. Varför visar du mig ondska och låter mig att se *detta* elände. För fördärv och våld är vad jag har framför mig, och det uppstår tvister och gräl?

4. Därför är lagen utan kraft, och domen faller inte. För den ogudaktige omringar den rättfärdige, varför också domen utfaller felaktigt.

5. Se er omkring bland hedningarna, se och häpna, ja, häpna, för jag gör en gärning i era dagar som ni inte kommer att tro när den berättas.

6. Ty se, jag ska uppväcka kaldeerna, det bistra och hetsiga folket, som drar ut över jordens vidder för att ta i besittning boplatser som inte är deras.

7. De är fruktansvärda och hemska, de avgör själva vad som är lag och rätt.

8. Deras hästar är snabbare än leoparder och vildare än vargar om kvällen. Deras ryttare spränger fram, de kommer fjärran ifrån, de flyger likt örnen som störtar sig över sitt byte.

Jer. 4:13, 5:6. Sef. 3:3. Matt. 24:28.

9. Alla kommer de med våld i sinnet, de rycker fram som östanvinden och de samlar fångar som sand.

10. Och de gör kungar till åtlöje och

furstar hånar de. De hånskrattar åt varje fästning för de kastar upp jordvallar och intar dem.

11. Så drar de vidare som vinden*. De fortsätter framåt och *samlar på sig* skuld, dessa som gör sin styrka till sin gud.

*KJV: Då ska hans sinne ändras.

12. Är du inte från evighet, HERRE, min Gud, min Helige? Vi ska inte dö! HERRE, du har satt dem till en straffdom, till en tillrättavisning har du berett dem, *du vår* klippta*.

*KJV: o mäktige Gud.

13. Dina ögon är för rena att se det onda, och du står inte ut med att se orättfärdighet. Hur kan du se på de svekfullas dåd, tiga när du ser den ogudaktige fördärvar *den som är* rättfärdigare än han?

Jer. 12:2.

Job 21:7. Ps. 5:5-6.

14. Och varför låter *du det* gå människor som fiskarna i havet, lika kräldjuren *som inte har* någon härskare över sig?

15. De drar upp dem alla med krok, de fångar dem i sitt nät och samlar dem i sitt garn. Därför gläder de sig och jublar.

16. Därför offerar de åt sitt nät och tänder rökelse åt sitt garn, för genom dem blir deras andel fet och deras mat riklig.

17. Ska de då få tömma sina nät och fortsätta döda folken utan förskoning?

2 Kapitlet

*En syn om gudaktighetens lön
och kaldeernas undergång.*

Jag vill ställa mig på vakt och gå till min post och spana för att se vad han ska säga till mig och vad jag ska svara när jag blir tillrättavisad.

2. Och HERREN svarade mig och sa: Skriv upp synen och gör den tydlig på tavlor, så att den lätt kan läsas,*

**KJV: så att den som läser det kan springa iväg.*

3. för synen väntar ännu på sin tid, men slutligen ska den tala och inte ljuga. Om den dröjer, *så* vänta på den, för den ska komma och ska inte utebli.

4. Se, hans själ är uppblåst och oärlig i honom. Men den rättfärdige ska leva genom sin tro.

Joh. 3:36. Rom. 1:17.

Gal. 3:11. Hebr. 10:38.

5. Och dessutom bedras han av vin. *Han är* en stolt man, som inte kommer till ro, vars begär växer som dödsriket, och *han är* som döden som aldrig får nog, utan samlar till sig alla folk och drar till sig alla folkslag.

6. Ska inte alla dessa stämma upp en visa om honom och en smädessång med gåtfulla ord om honom och säga: Ve honom, som gör sig rik på andras ägodelar - hur länge till? - och belastar sig med pantsatt gods*!

**KJV: tjock lera.*

7. Ska inte dina fordringsägare* plötsligt resa sig, vakna och få dig att darra, och du blir deras byte?

**KJV: de som ska bita dig.*

8. Eftersom du har plundrat många folk, ska också de som är kvar av folken plundra dig, på grund av det människoblod *du har utgjutit* och *för* ditt våld i landet och i staden och alla dem som bor där.

Jer. 51:27-28. Jes. 33:1.

9. Ve den som skaffar orätt vinning åt

sitt hus för att bygga sitt näste högt upp för att rädda sig undan olyckans våld!

Ords. 15:27. Dan. 4:27.

10. Med dina planer har du dragit skam över ditt hus, genom att du har förintat många folk och syndat mot dig själv*.

**KJV: din själ.*

11. För stenarna i muren ska ropa och bjälkarna i trävirket ska svara.

12. Ve den som bygger en stad med blodsdåd och grundar en stad med orätt!

Jer. 22:13. Hes. 24:9.

13. Se, kommer det inte från härskarornas HERRE, att folken arbetar sig trötta för det som bränns upp och sliter ut sig till ingen nytta?

Jer. 51:58.

14. För jorden ska fyllas av kunskapen om HERRENS härlighet, liksom havet är fyllt av vatten.

15. Ve den som ger sin nästa att dricka, den som ställer fram sin flaska till *honom*, och gör *honom* berusad för att få se honom naken!

16. Du har mättat dig med skam i stället för ära. Drick också du och visa att du är oomskuren! Bägaren i HERRENS hand ska vändas mot dig och skamfull spya *ska* täcka din prakt.

Jer. 25:15, 27.

17. För våldet mot Libanon och fullständig förstörelse *som* skrämde dess djur ska komma över dig, på grund av blodsdåd mot människor och *för ditt* våld mot land och stad och alla som bor där.

18. Vad nytta gör avguden som en hantverkare har skurit till, en gjuten avgud och en falsk lärare? Eftersom hantverkaren förtröstar på sitt eget verk, att göra avgudar som inte kan tala?

Jes. 44:9. Jer. 10:14-15.

19. Ve den som säger till träbiten:

Vakna! och till den stumma stenen:
Res dig! Kan den undervisa? Den *är*
visserligen överdragen med guld och
silver, men *det finns* ingen ande i den.

Jer. 10:3-4.

20. Men HERREN *är* i sitt heliga
tempel. Må hela jorden vara stilla
inför honom!

3 Kapitlet

Profetens bön och lovsång.

En bön av profeten Habackuk, över
Shigionót.

2. HERRE, jag har hört budskapet
om dig och blev förskräckt. HERRE,
förnya dina gärningar i denna tid, ge
dem till känna i dessa dagar. Tänk på
barmhärtighet i vreden.

3. Gud kommer från Teman, och den
Helige från berget Paran. Sela. Hans
härlighet täcker himlen, och jorden är
fylld av hans lovprisning.

2 Mos. 19:16. 5 Mos. 33:2.

4. Och *hans* glans är som ljuset, strålar
går ut från hans hand, och där *är* hans
styrka dold.

2 Mos. 24:17.

5. Framför honom går pest, och farsot
följer i hans spår.

2 Mos. 9:3, 12 29.

6. Han stannar och jorden skälver,
inför hans blick darrar folken. De
uråldriga bergen splittras, de eviga
höjderna sjunker ner. Hans vägar är
eviga.

7. Jag ser Kusans hyddor i nöd,
tältdukarna i Midjans land darrar.

8. Är HERREN vred på floderna? Är
din vrede upptänd mot strömmarna
eller din förbittring mot havet när
du drar fram på dina hästar, dina
segervagnar?

2 Mos. 14:26.

9. Blottad och bar är din båge, *enligt*
dina edsvurna löften till stammarna.

Sela. Du låter floder klyva jorden.

10. Bergen ser dig och bävar, störtregn
forsar ner, djupet dånar och lyfter sina
händer mot höjden.

Ps. 77:19.

11. Sol och måne stod stilla i sin
boning, för dina pilars sken försvinner
de, *och* vid glansen av ditt blixtrande
spjut.

Jos. 10:12-13.

12. I raseri går du fram över jorden,
i vrede trampar du ner hednafolken.

13. Du drar ut för att rädda ditt
folk, för att rädda din smorde. Du
krossar taket på den ogudaktiges
hus, du blottar grunden ända upp till
tinnarna*. Sela.

*KJV och ordagrant: nacken.

14. Med hans egna spjut genomborrar
du hans härförarens huvuden, *när* de
stormar fram för att skingra mig,
vilkas glädje är att sluka den svage i
hemlighet.

15. Du drar fram med dina hästar över
havet *och* de höga vågorna.

16. När jag hörde det darrade mitt
innersta, vid det talet skälvde mina
läppar. Röta trängde in i mina ben,
och jag darrade inom mig, för jag
måste stilla vänta på olyckans dag.
När han kommer upp mot folket, ska
han invadera dem med sina trupper.

17. För fikonträdet ska inte knoppas,
och vinträdet *ska* inte ge någon frukt.
Olivskörden ska slå fel, och fälten ska
inte ge någon föda. Fåren är borta ur
fällan och ingen boskap *finns* i stallen.

18. Men jag vill jubla i HERREN, *och*
glädja mig i min frälsnings Gud.

19. HERREN Gud är min styrka. Han
gör mina fötter som hjortens och han
låter mig gå fram på mina höjder.

2 Sam. 22:34.

För körledaren, med mitt sträng-
instrument.